

Lands Landbrug.

Arbejdsløst for den nærmeste Fremtid.

„Arbejdsløst“ har paa fuldt kompetente Steder faaet følgende Oplysninger om det tyffe Landbrugs Stilling og Udsigterne for 1917:

Medens det er en Kendsgerning, der ogsaa er bekendt i Landet, at der i alle Hver indfor det tyffe Rige herfer Tilstanden, — som taget under eet — nærmest maa betegnes som Hungerens, har det været en almindelig Antagelse, at tyffe Landbrugere kunde klare sig forholdsvis taaleligt, selv om Mangelen paa mangfoldige Artikler i den daglige Forbrug ogsaa der er stor. Liden

Uybeskningen haardt under Mangelen paa Levnedsmidler — og dens beundringsværdige Kamp med og Taalmodighed overfor Sulsten, fan ikke skule den bitre Nød —, saa begynder ogsaa Landbrugeren nu at føle Trykkes haardt, selv i Landets bedst stillede Egne. Naar de hidtil har funnet klare sig taaleligt, maa Grunden søges dels deri, at Ulykkelighederne trods den fortrinlige tyffe Organisation og Administration ikke fuldt ud har funnet kontrollere Kvantiteten af det, der stod til Landbrugernes Raadighed, dels deri, at Landbrugere fra de mindste til de største landtørlige lærte at „kæmpe“ fra sig selv. Som bekendt blev for nogen Tid siden Prædicationerne nedfaldt med en Fjerdedel for alle dem, der har Prædication. De saakaldte

Selvforjægere, d. v. s. dem, som selv bager deres Brød, fik hidtil Lov til at anvende 18 Pund Rug til hver Person om Maanedens. Nu nedlægges dette Kvantum til 13 Pund, altsaa næsten med en Fjerdedel. Kommer dertil, at der af næsten alle andre Levnedsmidler er taget en saadan, saa vil man forstaa, at Ulykkeligheden af Tilstanden i det tyffe Rige tegner meget mørkt.

Historisk Betragtning

i Anledning af Reformationens. (Fortset fra Side 3.)

Men at de stolte Krigere og Gyrtler vilde taale saadant Tyranni? At Folket vilde taale saadan Ulykkelighed? Svaret maa blive det: Samvittigheden lod det. Kun saa lange Samvittigheden var bunden i Vennerne lod det sig gøre. Men som næste Aariag maa nævnes Selbshønen. Paven havde Selbshønen, men det havde Kejserne, Konger og Gyrtler ogsaa. Tidene var urolige. Store Gædningstænder valdede ind over det gamle Romerrige fra Norden og fra Osten. Dertil kom Sønderplittelse og andre Rivninger. Saa beslede den svage Gyrtle til den stærke Paves Gunst. Men der skal noget for noget, naar Venskab skal holdes. Gyrtlen maatte igen søge Paven, naar det angik Kirkens Belfærd. Sommeren blev forholdet rigtig nok vendt om, saa den svage Pave maatte støtte sig til den stærke Gyrtle. Men det var til fælles Fordel. Paveværdigheden og Pavenagten bestod nu en Gang sin Anseelse, og det betalte sig ikke for Kejser eller Konge at ødelægge den Anseelse, hellere befattede den og brugte den, som man kunde. Der var Brug nok for den. Følgen blev at Kirken, og det vil jo først og fremmest siges Paven og dernæst hele Klerikalen, tiltog stadig i Anseelse og Magt. Den Magt var ikke hjemlet i Guds Ord, men den uledtes af Traditionen, Overleveringen, og Forholdene gav den en Røring.

I 1915 blev Østen meget daarlig nærmest som Følge af den lange Tørreperiode i Juni, men den slog dog til, fordi man nøjedes med det mindst mulige. I 1916 gjorde flere Forhold deres til, at Østen langt fra blev god, jaledes for nærmest Utilstrækkeligheden af Jordbrugskraft og Gødningsstoffer, den usædvanlig vaade Sommer, Banfælgelighederne med Østens Indvandrering o. s. v. Der klagedes da ogsaa overalt over Kærneudbyttet — men Dalen er der nok af.

Har forholdet været uheldigt de to foregaaende Aar, tegner det dog til at blive endnu daarligere i Aar. Som Følge af den jense Øst i Fjor blev Rug og Gøde overalt faaet altsor fent og jaar derfor meget daarligt. Ghisfalter er fke og har fke været til at jaa under hele Krigen, jaa Winterjæden maa klare sig uden, jaagot den kan. Den Smule Kjele, der fan jankes, forlkaar jo ikke, og Staldgøningens Mængde er ogsaa mindre som Følge af Befættningernes Indskrænkning, og dens Kvalitet er ogsaa ringere paa Grund af Mangelen paa Foderstoffer. I Østeraaret har de fleste Steder naturligvis ingen Strækpløjning fundet Sted, hvilket ligeledes virker stabeligt. Men dertil kommer, at heller ikke Winterpløjningen har funnet tilendebringelse i tilstrækkelig Omfang, for den lange Frostperiode tog fat. I tre Maaneder har Bøven maattet staa stille, og fan Gødnings har man funnet føre ud. Nu maa Pløjningen derfor først gøres færdig, inden der fan tages fat med Saaningen. Og det er ikke som i Fredens Dage, da alle var hjemme, og der kunde sættes Kraft paa Arbejdet baade med Mandfald og med Heste. Nu mangler begge Dele, Dntrent hvert femte Menneffe er Soldat eller i militær Tjeneste, og det er netop de mest arbejdsdygtige Kræfter, der er borte. Paa Gaarde, hvor der tidligere holdtes i. Ets. 3—4 Karle, maa nu et Par konfirmerede Dreng ubjære Arbejdet; og endnu værre er Forholdet, hvor tillige Manden er borte. Hvordan Landbrugsarbejdet derfor skal blive udført nu i Foraaet, forlkaar man ikke; men dertil kommer jaa endnu, at Markterne vil blive alt for fent tiljaaede, og at Jordbehandlingerne som Følge af den manglende Folke- og Hestekraft vil blive betydeligt daarligere end ellers.

I Gaarene vil noget lignende Forhold gøre sig gældende, og jaa der vil det endnu bare længe, — længere end under normale Forhold —, før Befolkningen fan vente at jaa Gædebrugsprodukter til Gæde til Jæden.

Og naar nu om en Maanedstid det sjælfækkelige Gøvedæningsmidlet — Raafabri — slipper ud, hvad i af Verden skal jaa den tyffe Befolkning leve af, indtil den nye Gøst og Gædebrugsprodukter kommer frem? Selv om den tyffe Befolkning har drevet Sparommelighed og Offerwillien til Vidser og Tavn i Retning af Sult til en Grad, man endnu ikke aner udenfor Tyskland, og hvorom man først efter Krigen vil jaa rigtig skendfald — noget maa Befolkningen dog have for at opretholde Livet.

Men hvor skal den jaa det fra?

Troen paa den jante treenige Gud holdt sig. Mange fremme og oprigtige Sjæle gemte sig i Kirkens Tæsk. Noget af det himmelte Hys blev tilbage, saameget, af det fægte Gennemrød baade her og der. Og blev det end i lange Tider atter trængt tilbage, jaa brød det dog omfider frem i jraalende Klarhed fra Kirkens eget Tæsk, fænt ganffe med deres Villie, som jod inde med dens Magt. Lad os pege paa noget af det gode, vi fælter Romerkirken. No-

get har vi allerede set, og det vil vi ikke gentage, men der er mere. Europas vilde Gædningstænder var alle kommen under Kirkens Vinger. Og Kristenommen selv i sin mindst indtagende Skikkelse, som vi mader den i Riddalderens Pavekirke, var dog langt at foretrække for Gædningstænderne. I de urolige og lovløse Tider, som Europa da gennemlevede, var det godt, at der dog var en Maaned, der havde Magt og Værdighed nok til at holde den værste Udsiddsk til Lomme. Pavekirken holdt som østet sin Haand over de fæmte og hvelvelfe. Den befættede tidt den fægte mod Udflyndring af den rige og magtige, den gav tidt den hungrige Brød, og den plejede den fægte.

I Klojret lod Munte og af-freved Bibelen, samt fystede med anden boglig Lærdom, og der var Tider, da de gif foran i Ager- og Gædebrug. Tiggermunfene tog sig af Brævdien og Sjælepleje. Fra Klojretne udgik de store Missionærer, der grundlagde Kristenommen blandt de vilde Gædninger. Augustin, Englands Apofel, Bonifacius, Tysklands Apofel, Willibrord, Frifernes, og Ansgar, Nordens Apofel, var jo alle Munte. Og der var mange andre lovale Sømmere af Pavekirken, hvis Fromhed og gode Gædninger vedblivende vil lyse for Efterlægten. Belfigueljen af deres Bæst strækker sig til usinde Slægter og Led.

At Tilstanden kunde været endnu værre, afgiver den stilige Kirke et Bæst paa. Der var Uenighed mellem den stilige Kirke, hvis Gøved var Patriarken i Konstantinopol, og den vestlige Kirke, med Paven i Rom. I 1054 fæte et fæddiandigt Brud. Paven lyfte Patriarken og hans Venner i Bænd, og denne gjorde Gøved. Men Kirken i Østen havde længe fævet. Den herfæde ikke over Kejseren der, men var hans Indvige Tjener, ofte ved oprætte Forbædser. Den heragades ikke mere af Lærefærgemaal, den drev ikke Mission. Den ftagnerede og blev et Brangbillde af en Kirke. Saa lod Gud den fæ Tyrken paa Hælfen, og hans Lag bærer den endnu. Maget bli-ved fægere, men det fer ud til, at fæl den græffe Kirke formæs til mit Liv og Kraft, maa Formælfen komme ude fra. Den hadde dog øvet nogen Mission i Rusland. Men ogsaa der ftagnerede den, og Peter den store gjorde den til Statens og Politikkens Slave. Nu maatte brødes Maget, men hvad dette fæter til, er det for tidligt at fæge noget om. Gud alene ved det.

Kirken i Vesten blev fyg, og Eggdommen vilde endt med Døden, om ikke Gud havde grebet ind. Men Kræfterne, Livets og Dødens, brødes dog. Den stilige Kirke fik Sømhæge, og den er vanffelig at befærede. J. A. Jensen.

Til Sænderjæderne.

Kvittering Nr. 5.

Bed D. M. S. S. Jørgensen, Bibo, S. Daf., fra Logo Nr. 139 af D. H. S. \$50. Bed S. Danfen, Des Moines, Ia., \$29.50. Bed A. M. Andersen fra S. C. Danfen, Denver, Colo. \$5. J. Danfen, Chicago, \$5. Bed A. C. Bodholdt, fra Wgh. i Maniffes \$18.05 og fra Pajt. S. Otergaard, Tylor, Minnefota \$2. En maavnt i Et. Anfgar, Ia., \$1. Rief Olsen, Fremont, Nebr., \$10. A. C. Bodholdt: fra Christ Beberfen, Bilmor, Minnefota \$3.00 og Soren Andersen, Centerville, So. Daf. \$10. Chris Olsen, Verdi, Minn., \$5. M. Solst \$300. A. C. Bodholdt, fra en u-nævnt i Blair, Nebr. \$5. Bed J. C. Mortensen, fra D. H. S. Logo No. 189, Shell Cafe, Wis. \$5.00. Bed S. F. Reble Publishing Co., Mrs. A. Jacobsen, Elba, Nebr. \$1. Mr. J. J. Christensen, Garland, Ia., \$1.75. A. C. Bodholdt: Mrs. J. Jørgensen, Wiborg, So. Dakota \$2. Mrs. Jøhannfen, Winflow, Daf. \$2. Wis. \$5. Wis. Bonnickfen, Ringlieb, Ia., \$5. Bed M. S. Rasmussen: fra Et. Peders d. ev. luth. Kirke i Minn., \$15. Bed C. Rasmussen Co.: fra Wm. Sorenfen, Minn., \$3, fra Christensen, Escanaba, Mich., \$1. J. Jacobsen, Clu, Ill., \$35. Geo. M. Beberfen, Storm Lake, Ia., \$5. Amanda Beberfen, West Palm Beach, Fla., \$2. L. J. Gauge, Van Metre, S. Daf., \$5. Mrs. J. Sorenfen, Patterfen, Cal., 50c. Bed S. Danfen, Des Moines, Ia., \$30. Bed Oluf Jensen, Clinton, Ia., fra De Sammenfættede Danffe Foreninger \$144. Tilfammen \$669.15. Tilfægere offiteret for \$3395.94. I alt \$4065.09.

En hjertelig Tak for alle disse Bidrag.

S. T. Corydon, 2048 Humboldt Blvd., Chicago, Ill.

get har vi allerede set, og det vil vi ikke gentage, men der er mere. Europas vilde Gædningstænder var alle kommen under Kirkens Vinger. Og Kristenommen selv i sin mindst indtagende Skikkelse, som vi mader den i Riddalderens Pavekirke, var dog langt at foretrække for Gædningstænderne. I de urolige og lovløse Tider, som Europa da gennemlevede, var det godt, at der dog var en Maaned, der havde Magt og Værdighed nok til at holde den værste Udsiddsk til Lomme. Pavekirken holdt som østet sin Haand over de fæmte og hvelvelfe. Den befættede tidt den fægte mod Udflyndring af den rige og magtige, den gav tidt den hungrige Brød, og den plejede den fægte.

I Klojret lod Munte og af-freved Bibelen, samt fystede med anden boglig Lærdom, og der var Tider, da de gif foran i Ager- og Gædebrug. Tiggermunfene tog sig af Brævdien og Sjælepleje. Fra Klojretne udgik de store Missionærer, der grundlagde Kristenommen blandt de vilde Gædninger. Augustin, Englands Apofel, Bonifacius, Tysklands Apofel, Willibrord, Frifernes, og Ansgar, Nordens Apofel, var jo alle Munte. Og der var mange andre lovale Sømmere af Pavekirken, hvis Fromhed og gode Gædninger vedblivende vil lyse for Efterlægten. Belfigueljen af deres Bæst strækker sig til usinde Slægter og Led.

At Tilstanden kunde været endnu værre, afgiver den stilige Kirke et Bæst paa. Der var Uenighed mellem den stilige Kirke, hvis Gøved var Patriarken i Konstantinopol, og den vestlige Kirke, med Paven i Rom. I 1054 fæte et fæddiandigt Brud. Paven lyfte Patriarken og hans Venner i Bænd, og denne gjorde Gøved. Men Kirken i Østen havde længe fævet. Den herfæde ikke over Kejseren der, men var hans Indvige Tjener, ofte ved oprætte Forbædser. Den heragades ikke mere af Lærefærgemaal, den drev ikke Mission. Den ftagnerede og blev et Brangbillde af en Kirke. Saa lod Gud den fæ Tyrken paa Hælfen, og hans Lag bærer den endnu. Maget bli-ved fægere, men det fer ud til, at fæl den græffe Kirke formæs til mit Liv og Kraft, maa Formælfen komme ude fra. Den hadde dog øvet nogen Mission i Rusland. Men ogsaa der ftagnerede den, og Peter den store gjorde den til Statens og Politikkens Slave. Nu maatte brødes Maget, men hvad dette fæter til, er det for tidligt at fæge noget om. Gud alene ved det.

Kirken i Vesten blev fyg, og Eggdommen vilde endt med Døden, om ikke Gud havde grebet ind. Men Kræfterne, Livets og Dødens, brødes dog. Den stilige Kirke fik Sømhæge, og den er vanffelig at befærede. J. A. Jensen.

Til Sænderjæderne.

Kvittering Nr. 5.

Bed D. M. S. S. Jørgensen, Bibo, S. Daf., fra Logo Nr. 139 af D. H. S. \$50. Bed S. Danfen, Des Moines, Ia., \$29.50. Bed A. M. Andersen fra S. C. Danfen, Denver, Colo. \$5. J. Danfen, Chicago, \$5. Bed A. C. Bodholdt, fra Wgh. i Maniffes \$18.05 og fra Pajt. S. Otergaard, Tylor, Minnefota \$2. En maavnt i Et. Anfgar, Ia., \$1. Rief Olsen, Fremont, Nebr., \$10. A. C. Bodholdt: fra Christ Beberfen, Bilmor, Minnefota \$3.00 og Soren Andersen, Centerville, So. Daf. \$10. Chris Olsen, Verdi, Minn., \$5. M. Solst \$300. A. C. Bodholdt, fra en u-nævnt i Blair, Nebr. \$5. Bed J. C. Mortensen, fra D. H. S. Logo No. 189, Shell Cafe, Wis. \$5.00. Bed S. F. Reble Publishing Co., Mrs. A. Jacobsen, Elba, Nebr. \$1. Mr. J. J. Christensen, Garland, Ia., \$1.75. A. C. Bodholdt: Mrs. J. Jørgensen, Wiborg, So. Dakota \$2. Mrs. Jøhannfen, Winflow, Daf. \$2. Wis. \$5. Wis. Bonnickfen, Ringlieb, Ia., \$5. Bed M. S. Rasmussen: fra Et. Peders d. ev. luth. Kirke i Minn., \$15. Bed C. Rasmussen Co.: fra Wm. Sorenfen, Minn., \$3, fra Christensen, Escanaba, Mich., \$1. J. Jacobsen, Clu, Ill., \$35. Geo. M. Beberfen, Storm Lake, Ia., \$5. Amanda Beberfen, West Palm Beach, Fla., \$2. L. J. Gauge, Van Metre, S. Daf., \$5. Mrs. J. Sorenfen, Patterfen, Cal., 50c. Bed S. Danfen, Des Moines, Ia., \$30. Bed Oluf Jensen, Clinton, Ia., fra De Sammenfættede Danffe Foreninger \$144. Tilfammen \$669.15. Tilfægere offiteret for \$3395.94. I alt \$4065.09.

En hjertelig Tak for alle disse Bidrag.

S. T. Corydon, 2048 Humboldt Blvd., Chicago, Ill.

FLUGTEN TIL AMERIKA.

Dengang jeg var en lille en og havde begyndt min Skole og havde faaet Støvler paa begge Ben og kastet min Blusekjole, da var jeg ikke saa from som nu, da havde jeg Ben i Panden; mit Blod var hedt og ilter min Hu, jeg forstod mig kun lidt paa Forstanden. En Middagstid mellem tolv og eet engang var jeg rigtig i Vinden; med Haanden knyttet og Hjertet hedt jeg stod og med Taarer paa Kinden. I Skolen havde jeg faaet et Nul for de første Deklinationer; Mama havde skændt for et lille Hul paa de Kasimirs Permissioner.

Og Bagerens Rikke, som før var saa sød, hun stod nu og lo ved Porten; hun havde mig lovet et Hjertebrød, det, saa jeg, hun gav til Morten.

„Nej,“ tænkte jeg da, „det er for galt, langt mer, end jeg kan udholde; — det skal de alle faa dyrt betalt, som mig denne Tort forvalde!“

Nu flygter jeg bort til Amerika! Og naar man saa er forlegen, hvor atter man faar en Peter fra, — ja — saa er Peter af Vejen.“

Forbavset min yngre Broder Emil gav Slip paa Pisk og paa Slæde; paa Ansigtet stod et usikkert Smil, omtrent mellem le og græde.

„Ja hør, du Emil! du skal gaa med; søm Brødre vi bør holde sammen; her er ej længer' vort blivende Sted, hist finde vi Trøst og Gammen.“

Den lille saa paa de nye Sko og glatted' sin Bluses Folder. „Hvor lang er vel Vejen, skal jeg tro, og mener du, Skoene holder?“

„Ja, længer' der er til Amerika end til Tante Lise paa Landet, og for at drage did hen herfra man sejle maa over Vandet.“

Men hvis man saa Farten overstaar, fortryder man aldrig Løbet; man faar til Foræring en Herregaard og Penge oven i Købet.

Med Sølv er Hestens Hov beskoet og Vognens Hjul beslaaet; Guldet ligger dig for din Fod, du bukker dig kun for at faa 'et.

Konfektrosiner og Mandler der gro; i store Duske de hænge paa Traerne sammen, to og to, og koste slet ingen Penge.

Brystsukker du som Tvebakker ser, som Rugbrød Chokolade; med Sukkerkringler det hægler og sner og regner med Limonade.

Man gynger den hele udlagne Dag i dejlige Vuggestole, og det kommer an paa hvers Behag, om han gider gaaet i Skole!“

„Ja, saa,“ sa' den lille, „saa er det et Ord! Saa er da min Rejse besluttet; min Appetit er just ikke stor til at komme i Institutet.“

Min Krydderkringle jeg henter endnu, — den skal gøre godt paa Vejen! Og saa den store Bibel, du; den, ved du jo, er vor egen.“

Med Billedbiblen i Favn han kom, mens Kringleen han bar i Munden. — Saa stod vi lidt stille og tænkte os om; thi bitter var Afskedsstunden.

Vort kære rolige Fædre hjem vi skulde for evig savne; — da aabnede Mama sit Vindu paa Klem og raabte paa vore Navne:

„Emil og Peter! Hvor skal I hen? Hvad gør I med Bogen paa Gaden? Skynd jer nu straks herind igen! Nu kommer Dorte med Maden.“

Betattede begge to vi stod, vor Rejse gik rent i Glemme, og uvilkaarlig lystred' vor Fod den moderlig myndige Stemme.

Min Vrede nedslag hendes blide Røst, som Lynstraalen Egestubben; jeg drukned' min Sorg og fandt min Trøst paa Bunden af Sagosuppen.

CHR. WINTHER.

Kvittering.

Det nye Samfundsaar.

Reformationsgaven.

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'For kvitteret, se Nbl. Nr. 22 \$66969.60', 'Fremont, Nebr., Niels Olsen \$25', 'Masmus Christensen \$25', etc.

Til det nu Raftindud:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'Des Moines, Ia., R. S. Nielsen \$5.00', 'Præsternes Vigningsfund til Kærsmødet \$365.10', etc.

Japanmissionen:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'Des Moines, Ia., R. S. Nielsen 10.00', 'Minneapolis, Minn., Hansine Hansen 2.00', etc.

Indremissionen:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entry: 'Minneapolis, Minn., Hansine Hansen \$2.00'.

Mormonmissionen:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'Chicago, Ill., Ebenezer Wgh., (Alle Mrs.) Rev. L. Beberfen, Peter Jensen, Chr. Henriksen, Julius Petersen, S. M. Sorenfen, C. J. Nielsen, Aage Jensen, R. G. Jensen, Thage Nielsen, Andrew Petersen, Carl Nielsen, Marius Jensen, M. Jøger, D. Th. Olesen, Hans Hansen, Andr. Beberfen, D. Davidfen, A. Petrusfen, Olaf Christensen, M. S. Scott, Morris Clausen, Hanna Holm, Arth. Rappan, Johannes Hansen, Peter Hansen \$25.00'.

Stolekassen:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'Moline, Ill., Bethania Wgh. \$12.00', 'Wauvaca, Wis., Helligaands Wgh. S. P. Jensen 5.00', etc.

Til Kærsmødet:

Blair, Nebr., den 31. Maj 1917. Otto Hansen, Med Tak modtaget. Rast, for d. f. d. ev. luth. Kirke i Am.

Rettefærd:

I sidste Blad af Daisteren og Nbl. er kvitteret til Mormonmissionen fra en Del Kvinder herfra, men der er vedfæstet (Hven) men Øerne er fra Landmenigheden. I sidste Daisteren er der kvitteret for \$10 fra Fresno, Cal., Kvindeforeningen til Japanmissionen. Der skulde staa: Til Pastor J. B. Nielsens Medhjælper, da Pengene var bestemte dertil og er denne Kvindeforenings Bidrag for indværende Aar til denne Sag.

Til Kærsmødet:

Overfald ved Missionsmøde i Swan, Minn., \$16, i Albert Lea, \$46.16, i Northfield-Radet \$17.03, i Ovatonna \$11.25, i St. Mortens og Hutchinson \$38.00, i Siasis og Nelson \$13.50. Paa Kærsmødet Begne, Tak! P. Clausen, Albert Lea, Minn.

Elk Horn Børnehjem.

Følgende fra Elk Horn, Ia. Jens Carlsen 1 Sæk Mel, Sunshine Sewing Club 4 Par Benklæder, 6 Par Strømper, 3 Skjorter, 4 Huer. Staplehurst, Nebr., Nels Dahl 1 Sæt Drengesøj, 2 Caps. Coulter, Ia., Kvindeforeningen 2 Quilts, 3 Skjorter, 6 Par Strømper 10 Haandklæder, 2 Par Drengesko. Two Harbors, Minn., Miss Christine Jensen, 10 Børnehjoler, 5 Underkjorter. Hjertelig Tak for Gaverne. Box 128, Elk Horn, Ia.